

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/231/2016
Identifikačné číslo spisu: 5108219327
Dátum vydania rozhodnutia: 18.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5108219327.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ H. bývajúcej v T., 2/ O., bývajúceho v T., 3/ E., bývajúcej XXX, I., všetkých zastúpených JUDr. Ladislavom Potockým, advokátom so sídlom v Žiline, Mydlárska 19, proti žalovaným 1/ D. bývajúcemu v P. 2/ P. H. bývajúcej v P., 3/ E. bývajúcemu v H. všetkým zastúpeným JUDr. Jánom Kasenčákom, advokátom v Žiline, J. Fándlyho 2163/7, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 6 C 160/2008, o dovolaní žalobcov 1/ až 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. novembra 2015 sp. zn. 6 Co 444/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1/ až 3/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 25. novembra 2014 č. k. 6 C 160/2008-548 žalobu o určenie, že žalobcovia 1/ až 3/ sú podielovými spoluvlastníkmi každý v podiele o veľkosti 1/3, a to pozemku parcela KN-C č. XXX/X - záhrady o výmere 512 m², nachádzajúcej sa v k. ú. P., evidovanej na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bytča, katastrálnym odborom, voči žalovanému 3/ zamietol. Konanie o žalobe žalobcov 1/ až 3/ vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/ zastavil. Zároveň rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcov 1/ až 3/ rozsudkom z 25. novembra 2015 sp. zn. 6 Co 444/2015 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba vo vzťahu k žalovanému 3/ zamietnutá, potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.) a odvolanie v časti smerujúcej proti výroku o zastavení konania odmietol ako podané neoprávnenými osobami (§ 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Zároveň vyslovil, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/ až 3/ dovolanie, v ktorom žiadali napadnuté rozhodnutie zrušiť. V dovolaní uviedli, že uplatňujú dovolacie dôvody podľa § 241 ods. 2

písm. a/ až c/ O.s.p., a tiež v ňom citovali § 237 písm. f/ O.s.p. Namietali nesprávnosť skutkových a právnych záverov odvolacieho súdu, ako aj jeho konštatovania, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a dôkazy vyhodnotil v súlade s § 132 a nasl. O.s.p. Ďalej v dovolaní už len rekapitulovali priebeh konania pred súdom prvej inštancie a podrobne vysvetľovali, z čoho odvodzujú vlastnícke právo ich právnej predchodkyne I. rod. G. k predmetnej parcele.

4. Žalovaní 1/ až 3/ vo svojom písomnom vyjadrení navrhli dovolanie odmietnuť.

5. V danom prípade bolo dovolanie podané 7. marca 2016. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas žalobcovia 1/ až 3/, v ktorých neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpení advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) skúmal, či je dovolanie procesne prípustné.

7. Vychádzajúc z ustanovení § 470 ods. 1, 2 C.s.p., s prihliadnutím na základné princípy obsiahnuté v čl. 2 ods. 1, 2 a čl. 3 ods. 1 C.s.p., najvyšší súd posudzoval podmienky prípustnosti dovolania podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

8. V danom prípade je dovolaním napadnutý: a/ výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený, nejde však o žiaden z prípadov uvedených v § 238 ods. 2 a 3 O.s.p., b/ výrok, ktorým bolo odvolanie žalobcov 1/ až 3/ odmietnuté, ktorý má v zmysle § 223 O.s.p. povahu uznesenia aj v prípade, keď je obsiahnutý v rozsudku, pričom nejde o žiadne z uznesení vymenované v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Vzhľadom na uvedené by bolo dovolanie žalobcov prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré vydaniu napadnutého rozhodnutia predchádzalo, malo niektorú z vád uvedených v § 237 ods. 1 O.s.p. Existenciu vád v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. žalobcovia netvrdili a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo.

9. Žalobcovia tvrdili, že im v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Za právneho stavu účinného do 30. júna 2016 sa odňatím možnosti konať pred súdom rozumel procesne nesprávny postup súdu, ktorý mal za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania [v zmysle ustanovenia § 18 O.s.p. mali účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd bol povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv - viď napríklad právo účastníka vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Najvyšší súd už v minulosti viackrát zdôraznil, že pre záver o existencii procesnej vady konania uvedenej v ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil takej vady; rozhodujúcim bolo výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (porovnaj napríklad rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 409/2015, 6 Cdo 30/2016 a 8 Cdo 34/2016).

10. Vzhľadom na to, že žalobcovia v dovolaní vôbec neuviedli, v čom konkrétne má vada v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. spočívať a dovolací súd ani po preskúmaní obsahu spisu nezistil taký postup odvolacieho súdu, ktorým by im bola odňatá možnosť pred ním konať, možno uzavrieť, že existenciu tejto vady vytýkali žalobcovia neopodstatnene.

11. Žalobcami namietané nedostatočné (neúplné a nesprávne) zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj prípadné nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nezakladalo do 30. júna 2016 prípustnosť dovolania. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993 a R 125/1999, R 42/1993, ako aj v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012.

12. Pokiaľ žalobcovia v dovolaní namietali, že konanie je postihnuté aj inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že právna úprava účinná do 30. júna 2016 považovala vadu tejto povahy za relevantný dovolací dôvod, ktorý však prípustnosť dovolania nezakladal (pozri viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napr. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011).

13. Rovnako aj nesprávne právne posúdenie veci bolo do 30. júna 2016 relevantným dovolacím dôvodom v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý ale mohol byť úspešne uplatnený iba v procesne prípustnom dovolaní. Prípustnosť dovolania podaného do uvedeného dňa ale nebolo spôsobilé založiť to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch (viď najmä judikát R 54/2012, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

14. Vzhľadom na to, že prípustnosť v danej veci podaného dovolania nevyplýva z ustanovení § 238 a § 239 O.s.p. a vady konania podľa § 237 ods. 1 O.s.p v dovolacom konaní nevyšli najavo, najvyšší súd odmietol dovolanie žalobcov 1/ až 3/ ako procesne neprípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.